



CHE: GÖĞSÜMÜZDEKİ "EŞKIYA"

Devrim bir sanattır... Devrimin savaşçıları da onun sanatçıları... "bir sanatçı ölebilir... ama asla ölmeyecek olan yoluna hayatını adadığı, uğruna zekasını seferber ettiği sanattır..."

Devrimi bir sanat gibi ele alan, bu anlayışla mücadele tarihine onlarca yeni bir değer katan, yeni insanı yaratmanın önemi üzerine titizlikle duran ve yarattığı tüm bu değerlerle dünya halklarının dillerinde sloganlaşan, ellerinde bayraklaşan Che yaşıyor.

Che'nin bedeni bir kez öldü, ama savaşı binlerce kez doğuyor. Tarihe kaydedtiği son notu olan gözlerindeki bakış bizi bu savaşa davet ediyor, "görev tamamlanmalı" diyor... O bakışın anlamını çözen, dünyanın ezilen emekçi halkları kendi sanatlarını yaratmak, görevi tamamlamak için kavgaya atılıyor.

O faşist Meclis başkanına inat, göğsümüzde taşıdığımız bu "büyük eşkiya" ruhumuzda ve bilincimizde yaşıyor.



**49 YIL HÜKÜM GİYEN
YENİ EVREDE
MÜCADELE BİRLİĞİ
DERGİSİ
YAZI İŞLERİ
MÜDÜRÜ
SAMİ TUNCA
2,5 YILDIR
TUTSAK! DERHAL
SERBEST
BIRAKILMALIDIR**

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

7 - 21 Eylül 2016/ S 007 / 1 TL

KUSURSUZ FIRTINA YAKLAŞIYOR!



Tarihin cilvesidir. Alaşağı edilecek, çöplüğe gönderilecek olan, güç ve zafer sarhoşu olsun diye önce göklere çıkarılır. Adım adım yitirir dengesini. Hasının baskısı altında korku ve vahşet ikliminde saldırganlaşır. Korktukça saldırır, saldırdıkça korkar. Sonsuz bir korkudansa korkunç bir sona razıdır artık. Her eylemi, her adımı onu bu korkunç sona yaklaştırır.

Dinci-faşist iktidar ve faşist devlet koşar adım bu korkunç sona yaklaşıyor. Devrimin baskı ve darbeleri ile epey hasar alan devlet aygıtı 15 Temmuz'dan beri fiili bir çözümlüş yaşıyor. Ordu ve bürokrasi çökmüş. Şimdi tek adamın liderliğinde "bütünsel devletin inşası" için çabalyorlar. İçerde operasyonlar, tutuklamalar, işten atmalar, baskı ve saldırılar almış başını giderken, dışarda "Suriye bataklığına" dalıverdi Türk devleti. Tüm basınıyla, medyasıyla, propaganda araçlarıyla parlatıp durduğu "milli mutabakat" mevcut şartlarda hızla çöktü. Sokaklar yeniden hare-

ketlenmeye başladı. İrili ufaklı işçi eylemleri yayılmakta. Kürdistan'daki savaş ateşi harlanıyor. Başbakanın deyişiyle "göğüs göğüse muharebe" düzeyine geldi. Bu bile başlı başına durumun vahametinin itirafıdır. İçerdeki zorlu savaş ve kayıplara şimdi Cerablus-Azez hattında verilen kayıplar ekleniyor. Birbiri ardına patlatılan tanklar, hayatını kaybeden askerler... Hiçbir propaganda savaşının acı tablosunu örtmeye yetmez. Yakındır! Emekçi yığınlarda önce horurdanma ardından isyan duygusunun yüzeye vuracağı eylemler sökün eder.

Yeni ayaklanma dalgası ufukta beliriyor. Artık çarpışma alanı asıl tarafları örteleyen bir dizi yan etmeden arındı. Bu defa ne sosyal reformizmin ve oportünizmin çabaları frenleyebilir kopup gelen fırtınanın yıkıcı gücünü, ne sosyal-şovenizmin hükümete verdiği hayat öpücüğü! Bilinç, yürek ve silahla söylenecek şarkılarımız! Ve sonunda biz kazanacağız!

Devrim >>Editör...

DEPREM

Türkiye'nin, daha doğrusu tekeli kapitalist egemenliğin, durumunu özetleyen itiraf umulmadık yerden, ABD Başkanı Obama'dan geldi.

Uzun sayılabilecek bir aradan sonra RTE ile görüşen Obama, şu cümlelerle Türkiye'deki burjuva egemenliğin durumuna açıklık getirmiş: "Türkiye'nin siyasi ve sivil bir deprem yaşadığı bir gerçek" (Gazeteler, 3.09.2016)

Türkiye'de burjuva egemenlik, devletiyle; siyasi, toplumsal yapısıyla bir "deprem" yaşıyor.

3

Devrimci Geçiş Süreci

C.Dağlı

2

Kürt Halkıyla Enternasyonal Dayanışmaya

Taylan Işık

4

Yine O Uğursuz Rol

Umut Çakır

5

Devrim Eğitiyor Öğretiyor

Özgür Güven

8

Göçmen Akınları

Ali Varol Günel

9

KÜRT HALKIYLA ENTERNASYONAL DAYANIŞMAYA

Taylan Işık

Faşist devletin 24 Ağustos'ta Rojava topraklarında başlattığı savaş ve işgal girişimi, İŞİD bahanesiyle aslında Kürt halkına karşı açılmış yeni bir savaş cephesidir.

Savaşın İŞİD'e karşı yapıldığı yalanı çok çabuk ortaya çıktı. İŞİD denen katil sürüsü, Türkiye ile anlaşmalı biçimde bulunduğu yerleri, ÖSO denen dinci faşist çetelere, kısmen çekilerek, kısmen de kendi militanlarına ÖSO üniforması giydirerek, terketti.

İŞİD sürüleriyle Türkiye ve ÖSO çeteleri arasında çatışma çıktı da tümüyle yalan. Zaten yalan o derece ayan beyandı ki, faşist devlet ve dinci faşist iktidar ikinci günden itibaren İŞİD denen katil sürüsünden ve onunla çatışmaktan söz etmez oldular.

Türkiye, her sıradan faşist devlet ve gerici savaş yürüten burjuva sınıfı gibi gerçek amaçlarını gizleyerek hareket ediyor. Nasıl ki İŞİD sürüsüyle savaştığı yalansa kendi güvenliği için Rojava topraklarına girdiği de o derece yalan.

Faşist devletin birinci amacı Kürt halkının özgürlük savaşını boğmaktır. Bu, onun için yaşamsal önemdedir zira, yanı başında özgür bir Kürt halkının varlığını kendi sonu olarak düşünmektedir. Rojava Kürt halkının özgürlük savaşıyla Bakura Kürdistan'ın özgürlük savaşı arasındaki bağı ve bağıntıyı faşist devlet herkesten iyi kuruyor. Bu bağı onu korkutuyor zira bu bağın Türkiye ve Kürdistan halklarının birleşik devriminin zaferinde önemli bir rol oynayacağını farkında. Faşist devlet tüm politika ve askeri girişimlerini birleşik devrim korkusu altında atıyor.

Rojava işgaliyle, hedeflediği ikinci nokta, Suriye'de dinci faşistlere yer açmak ve onlar üzerinden Suriye'nin geleceği üzerinde söz sahibi olmak. İŞİD sürüsünün boşalttığı yerlere ÖSO denen dinci faşist çeteleri yerleşmesi bu amacını pek de gizleme ihtiyacı duymadığı şeklinde anlaşılmalıdır.

ABD'nin bu işgaldeki politikası, Türkiye'nin yanında yer alması, Türkiye'ye kol kanat germesi bir halkın özgürlük savaşının emperyalist bir güce dayanarak ya da ondan destek alarak sürdürülemediğinin acı bir dersi oldu.

Gerçekte bu ders yeni değil ve ABD'nin Kürt halkını ilk satışı da değil. Körfez savaşı sonrasında Saddam'a karşı ayaklanan Kürt halkını nasıl satışı getirdiği, Saddam'ın katliamlarına göz yumduğu unutulmuş olamaz.

Kürt halkı benzer durumla karşı karşıya. ABD, tüm açıklamalarıyla Türkiye'nin yanında durduğunu, onu desteklediğini ortaya koydu. Ama bunu anlamak için açıklamaları da okumaya gerek yok. Biliyoruz ki ABD'nin izni ve onayı olmadan faşist devlet nefes bile alamaz.

Her şey olmuş bitmiş değil. Basının hıvanlarına almadan değerlendirme yapıldığında Kürt halkının ve devrimci güçlerinin henüz sözlerini söylemediğini görürüz. İşgale ilişkin yapılan açıklamalar Türkiye'nin evde yaptığı hesaplardan ibarettir. Evdeki hesabın çarşıya uyup uymadığını mücadele süreci belirleyecektir.

Ancak şimdiden şunu söyleyebiliriz: Faşist devlet, bu güne kadar evde yaptığı tüm hesaplarında yanılmıştır. Çünkü tüm dar görüşlü burjuvalar gibi, faşist devlet de hesaplarını, halkların iradesini, savaşma kapasitelerini, özgürlükleri uğruna neler yapabileceklerini düşünmeden yapıyor.

Kürdistan'da bu güne kadar sürekli duvara toslamasının; Suriye'de batağa saplanmasının nedeni budur. Bundan sonra başına gelecekler bundan farklı olmayacaktır. Mücadelenin, savaşının sonucunu, Genelkurmayın odalarında yapılan planlar değil, halkların mücadele gücü ve kapasitesi belirleyecektir. Silahlı bir halkı hiç bir güç yenemez.

Enternasyonal dayanışma Rojava Kürt halkının mücadele gücünü, kapasitesini, savaşma iradesini güçlendirecektir. Bu nedenle, gün, Rojava Kürt halkıyla eylemli dayanışma günüdür. Leninistler buldukları her yerde başka bir şey beklemeden, tüm güçleriyle bu dayanışmayı ortaya koymalıdır.

Faşist devlet ve dinci faşist iktidar çırpındıkça batağa batıyor. Rojava işgali, Bakura Kürdistanı'nda da halkın devrimci öfkesine yol açıyor, faşist devlete karşı mücadele saflarını sıkılaştırıyor.

Faşist devlet bu bataklıkta boğulacaktır.

İstanbul'da Barış Mitingi

Emek ve Demokrasi İçin Güç Birliği'nin çağrısıyla 4 Eylül günü Bakırköy Pazar Alanı'nda Faşizme Darbelere ve Savaşa Karşı Barış ve Demokrasi Mitingi düzenlendi.

Mitingi düzenleyen Emek ve Demokrasi İçin Güç Birliği'ni oluşturan kurumların temsilcileri kitleyi selamlamak için sahneye çağrıldı. İşten atıldıkları için eylemlerini sürdüren Tedi ve Bakırköy Belediyesi işçileri de selamlandı.

10 Ekim 2015 Ankara katliamında yaşamını yitirenler anılarak onların barış mücadelesini haykırmak için bir araya gelindiği belirtildi.

Mücadele Birliği Platformu da Che Guevaralı "Gerçekçi Ol İmkansız İste" pankartı ve Deniz Gezmiş bayraklarıyla alandı. Sık sık "Barış İçin Devrim Devrim İçin Savaş", "Kürdistan'da Çözüm İçin Devrim", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Demokrasi Barış Sosyalizmle Gelecek" sloganları atıldı.

Emek barış ve demokrasi mücadelesinde yaşamını yitirenler için saygı duruşundan sonra OHAL kararnameyle



görevinden ihraç edilen akademisyenlerden Dr. Hakan Koçak söz aldı ve "Biz kamu için bilim üretmeye çalışan bilim insanlarıyız. Bu ülkede çocuklar katlediliyor, buna sessiz kalamazdık. Bildiri ile düşüncelerimizi açıkladık. Çok soruşturma açıldı, baskı yapıldı. Ama 1 Eylül günü açıklanan kararname ile bizi FETÖ'cülerle aynı çuvala sokmaya çalıştı. Biz bu çuvala girmeyiz" dedi ve pişman olmadıklarını, sadece "Daha fazla şey yapmaktan pişman" olduklarını söyledi.

10 Ekim Dayanışma Derneği adına söz alan barış annelerinden Meryem Bulut'un oğlu Adnan Bulut, Evlatlarını kaybeden anneler, babalar, kardeşler için mücadele ettiklerini söyledi.

Emek ve Demokrasi İçin Güç Birliği adına Türkçe ve Kürtçe yapılan açıklamayı KESK Şubeler Platformu Sözcüsü Fadime Kavak ve Fermez Arıkan yaptı.

Miting, konuşmaların ardından Bajar konseriyle devam etti.

Mitingin dağılmasının ardından polis, Öcalan'ın özgürlüğü için slogan atan gençlere saldırdı.

1 Eylül Antep'te Kutlandı



İHD, HDP ve çeşitli emek örgütlerinin çağrısı ile bir araya gelen insanlar, bir yürüyüş ve basın açıklaması ile Dünya Barış Günü'nü kutladılar.

Aslında buna "kutlama" demek zor; çünkü kısa bir süre önce düğünde yaşanan patlama ve yarısı çocuk olmak üzere 60'a yakın insanın ölümü, Antep'ileri yasa boğmuş durumda. Zaten Hatice Karşılı İlkokulu önünde başlayan yürüyüş, patlamanın yaşandığı evin önünde yapılan basın açıklaması ile son buldu.

Yürüyüş boyunca ve basın açıklaması sırasında "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz", "Şehit Namının", "Katil İŞİD işbirliği AKP", "Savaşa Hayır, Barış Hemen Şimdi" sloganları atıldı. Özellikle gençlerin öfkeli oldukları her hallerinden belli oluyordu, gözleri çakmak çakmaktı.

Katliamda ölen insanlar ya yakınlarıydı ya da arkadaşları... Barışa dair sloganları atarken bile sanki "savaş" diyorlardı.

Polis, başlangıçta kitlenin yürüyüşüne izin vermek istemedi; ama terip komitesiyle ve milletvekilleriyle yapılan kısa bir görüşmeden sonra yolu açtılar.

Mücadele Birliği olarak bizler de yürüyüşte yerimizi aldık, Denizlerin bayrağını en önde dalgalandırdık; böyle anlamlı bir günde proletaryanın kızıl bayrağını, halklarımızın mücadele birliği bayrağını en önde taşımak bizi gururlandırdı.

"Saldırılarına Rağmen Başımızı Eğmeyeceğiz"



KESK, 1 Eylül'de yürürlüğe giren KHK ile görevine son verilen kamu emekçileri için Galatasaray Meydanı'nda protesto eylemi gerçekleştirdi

Görevlerinden ihraç edilen kamu çalışanlarının durumuna dikkat çekmek amacıyla 3 Eylül günü Galatasaray Lisesi önünde yapılan açıklamaya KESK eşbaşkanları, İstanbul Şubeler Platformu ve çok sayıda kamu emekçisi katıldı.

"Cadı Avına Son Verilsin, İhraç Edilenlere Göreve İade Edilsin" pankartı açılan eylemde, "Baskılar Bizi Yıldıramaz", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Da Hiçbirimiz" sloganları atıldı.

Eylemde ilk olarak Kocaeli Üniversitesi'ndeki görevinden ihraç edilenlerden Doç. Dr. Mahmut Hakan Koçak konuştu, "Biz akademisyenler Barış Bildirisi'ne imza atarken çocuklarımızın onurlu bir gelecek bırakmak istedik. Çünkü çocuklarımız bana 'bebelerin ölü bedenlerinin buzdolaplarında saklandığı bir ülke varmış baba, sen o zaman ne yapıyordun' diye sorduğunda, ben utançla suskun kalmamı kendime yediremezdim. Bunun için bir imza attım. Üzüntümüz ve pişmanlığımız barışa dair daha fazla bir şey yapamamış olmaktır" dedi.

KESK Eşbaşkanı Şaziye Köse ise, her türlü zulme, baskıya, şiddete rağmen başlarını eğmeyeceklerini söyledi. KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Fadime Kavak da AKP hükümetinin 1 Eylül'de OHAL kapsamında yayınladığı KHK'ler ile muhalif gördüğü kamu emekçilerine karşı savaş başlattığını, 15 Temmuz darbe girişiminin tüm hukuksuzluklarını KHK'lar ile kapatmaya çalıştığını kaydetti, "İhraç edilen arkadaşlarımız tekrar görevlerine dönene kadar kesintisiz bir mücadele yürüteceğimize kuşku duyulmamalıdır" dedi.

Edirne'den 1 Eylül Barış Günü Yürüyüşü

Edirne'den "Savaşa Karşı Barış, Darbelere Karşı Demokrasi, Karanlığa Karşı Laiklik İstiyoruz!" talebi yükseldi...

DİSK-KESK-TMMOB-TTB'nin düzenlediği, siyasi partilerin ve demokratik kitle örgütlerinin desteklediği 1 Eylül Dünya Barış Günü,

Edirne'de kitlesel bir şekilde yapıldı. Yürüyüş ve basın açıklamasına belediye başkanı ve milletvekilleri de katıldı.

Edirne Belediyesi önünde toplanan kitle, Saraçlar Caddesi'ne kadar sloganlarla yürüyüş yaparak geldi. Burada Platformun bileşeni Edirne Tabip Odası Başkanı Ertuğrul Tanrıkuğu günün anlam ve önemine ilişkin şiir okudu, ardından platformun ortak basın açıklamasını dönem sözcüsü DİSK Trakya Bölge Başkanı Arif Kuday okudu.

Eylem, sloganlarla sona erdi.



Shamsia Hasani, Afganistan sokaklarını renklendirmek için çalışan 28 yaşında bir grafiti sanatçısı... Sokaklardan savaşın izlerini silmek için çalıştığını söylüyor...

KHK'yi yeni terör örgütü sanan Alim Ç., örgütten olmadığı kanıtlayacak paylaşımlara girişti: "KHK'yla bağlantılı herkese lanetler olsun." Resmi Gaste



3.Köprü yakınında çıkan yangın yeteri kadar alanı kül ettikten sonra ivedilikle söndürüldü.

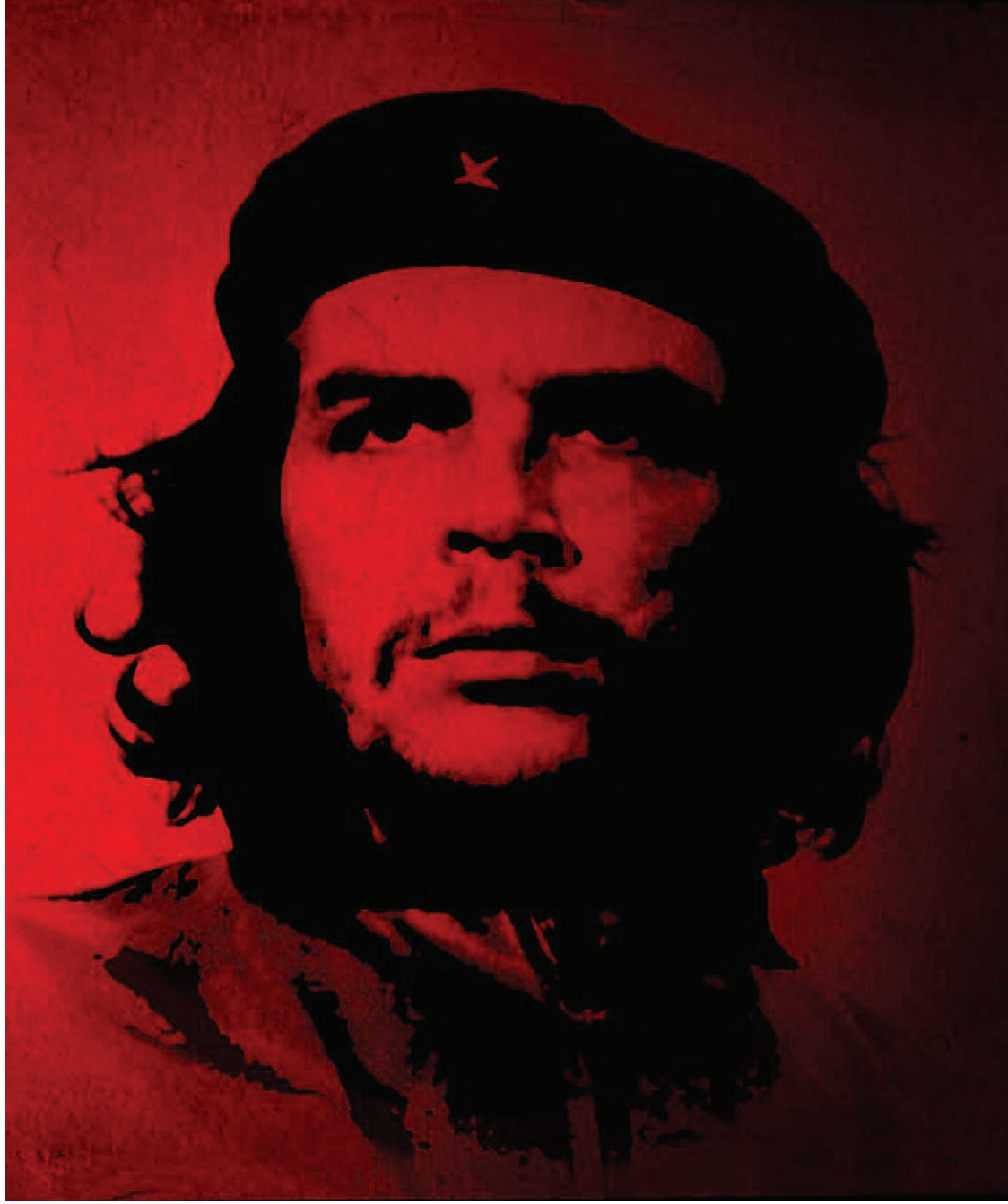
Resmi Gaste

CHE'DEN DENİZ'E: GERÇEKÇİ OLUP İMKANSIZI İSTE!

9 Ekim 1967... Dünya emekçi halklarının özgürlüğü ve mutluluğu için ömrünü adanmış enternasyonal devrimci Che'nin ölümsüzleştiği tarih. Birçoğumuzun daha doğmadığı o günlerde Che, elde silah Latin Amerika'da, Afrika'da halkların özgürlüğü için savaşıyordu. Bir doktor olarak başlayan gençlik yılları Kübalı devrimcilerle tanışması ve gerilla olmasıyla devam eder. Doktor olarak rahat bir yaşamı reddeder ve Latin Amerika halklarının ilğini kurutan Amerikan emperyalizmine ve bölge diktatörlüklerine karşı yoldaşlarıyla birlikte savaşa tutuşur. Bugün dünyanın dört köşesinde milyarlarca insanın tanıdığı, sokaklarda duvarları süsleyen resimleriyle, birçoğumuzun yüreğinde devrimciliğin, cüretin sembolüdür Che.

Che dediğimizde aklımıza dünya halkları ve sosyalizm mücadelesi için bıraktığı miras gelir. Bu miras cesaret, fedakarlık, devrimci irade ve kararlılık, inanç ve elbette uzlaşmaz devrimciliğidir. Arjantin'de doğan, Küba'da Fidel ve yoldaşlarıyla devrim yapan, Bolivya'da ölümsüzleşen devrimcidir o. Düşmanlarının bile saygısını kazanmış, burjuvazinin bile saldırmaya korktuğu Che'ye bugünlerde kendini bilmeyen çapsüz, faşist bir burjuva hizmetkârı tarafından saldırı düzenlendi.

Kanlı Pazar günlerinde MTTB denen faşist örgütün başındaki bu zat-ı muhteremin kendisi ve ağababaları emperyalizme secde ederken, Che emperyalizme, kapitalizme karşı ayağa kalkan halkların savaş çığlığı oluyordu. Bugün Ernesto'ya 'eşkıya' diyen bu kişi tüm yaşamı boyunca tekellerin, faşist devletin hizmetkârı olmuştur. Che ezilen halklar için ölümsüzleşirken bu adam ve çevresi devrimcilere saldırıp karşı-devrimcilikte arkadaşlarıyla yarıştırdı. Che Küba halkı için şeker kamışı fabrikalarında, tarlalarında çalışırken, duvar



örerken işçilerle, köylülerle birlikte çalışırken, bu zat rahat koltuklarında gericiliği yayıyordu.

Ashında bu saldırı ne ilktir ne de sonudur. Bu ve bunun gibi zatlar iç savaşın sertleştiği, devrimin bu kadar güncel olduğu günlerde elbette Che'ye saldırılacak. Yıkılıp giden bu iktidar ve şürekası gençliğin, halkların Che'yi, Denizleri kendilerine rehber edinmelerinden elbette rahatsız olacak. Bu baylar demiyor mu zaten, gençliğimiz dindar olacak, milli değerlerini bilecek, atasına sahip çıkacak. Atası dediği kim biliyor musunuz? Katliam ve gericilikte sınır tanımayan zihniyetler, ezilen ulusların, Kürtlerin, Alevilerin, Ermenilerin katilleri, işçi sınıfının düşmanları, kadınlara köleliği dayatan, gençliği gericiliğin sarmalında boğmaya çalışan zihniyetler.

Korkunuzu anlıyoruz baylar, yıkılıp gidiyorsunuz, enternasyonal devrimci Che'ye, bu toprakların yetiştirdiği devrimcilere saldırmaz da ondan. Ama merak etmeyin gençlik Chelerin Denizlerin yolunda devrime yürüyor. Yıkılıp giden, korkusundan her yere, her ileri kesime saldırın bu faşist iktidara bu çürümüş düzene son darbeyi de Che'den, Denizlerden bu toprakların halklarına devrimcilerine miras kalan uzlaşmaz devrimciliğiyle, cüretiyle bu toprakların ezilenleri, sömürülenleri, bu toprakların devrimci gençliği indirecek.

Şimdi Che'den Deniz'e gerçekçi olup imkansızı isteme zamanı!

**CHE'DEN DENİZE
GERÇEKÇİ OL İMKANSIZI İSTE!
GENÇLİK CHE'NİN YOLUNDA
DEVRİME YÜRÜYOR!
HASTA LA VICTORIA SIEMPRE!**

Gölgeli Otoportre

Genç bir ülkeden, kökleri otlardan doğan,
(O kökler ki amerika'nın öfkelerini yadsayan)
Sizlere geliyorum, kuzeyli kardeşlerim.
Acılı haykırış, umutsuzluk ve inanç yüklü,
Sizlere geliyorum, kuzeyli kardeşlerim.
Biz "homo sapiens"lerin geldiği yerden,
Nice yol aldım göçebe ayınlarıyla,
Bir haç gibi taşıdığım astımımınla
Ve onun özüme yakışmayan mecaziyle.
Uzundu yol ve çok ağırdı dert
Sürmektedir bende avare adımlarımın kokusu,
Hala batık bir gemidir derinlerdeki özüm
-Kurtarıcı kıyılar görünseler bile-
Dalgalara karşı gönülsüz yüzüyorum
Batık bir gemi oluşumu koruyarak.
Yalnızım acımasız geceye karşı
Ve biletlelerin bıraktığı keskin şeker tadına.
Avrupa çağırıyor beni yıllanmış şarabının sesiyle,
Sarı etinin soluğuyla, müzedeki eserleriyle.
Yeni ülkelerin neşeli klarnet sesiyle
Alıyorum karşıdan geniş etkisini
Lenin'in icra ettiği ve halkların söylediği
Marks ve Engels şarkılarının.

Che Guevara

Dönemimizin Örgütsel Sorunları

Dönem Yeni Evrenin devrimler çağıdır yoldaşlar. Yeni Evrede zaman hızlı akıyor, karşı-devrim örgütlenmesini her saniye hızla artırıyor. Devlet kendi içerisindeki çatışmalardan ağır yara almışken, darbe gerçek manada bir sağ kroşe vurmuşken, bizler neler yapıyoruz sorgulamalıyız. Devlet mekanizması çökmüş, askeri güçleri çözülmüş bir yapı var karşımızda.

Peki iç savaş bu kadar derinleşmişken, kitleler darbe girişiminden sonra örgütlenmeye daha fazla ihtiyaç duyarken, kitlelere ne vaat ediyoruz? Sermaye cephesi devrim cephesine sürekli saldırılarını artırıyor. Bakanın biri çıkıp Che yoldaş hakkında ileri geri konuşuyor. Peki devrimimizin motor gücü gençlikten cevap geliyor mu? Şu ana kadar hayır, gelmedi.

Yoldaşlar, dönemimiz çok hızlı akan, saniyeden saniyeye durumun, güç dengelerinin değiştiği bir dönem. Döneme uygun refleks geliştirme yeteneklerine sahip bir örgütlenmeye ve sokak pratiğine sahip miyiz? Görüyoruz ki hayır. Peki bu eksikliği görüyorsak düzeltmek, bu sorun üzerine çalışma yapmak, bizim önümüzde duran esas görevdir.

Leninist gençlik, devrimin motor gücü yoldaşlar. Hızı da bizim çalışmamıza sektör, yavaş ve bürokratik çalışma tarzından uzaklaştıkça artacak ve nihai zafere son sürat yaklaşacağız yoldaşlar. İşçi gençlik fabrikalarda, atölyelerde, çalışma alanlarında işçi tulumunun yakasına 'CHE' rozetleri takıp işe gidebilir. Öğrenci gençlik daha okulları açılmasa bile sokaklara 'CHE' tişörtleri ile çıkabilir.

Yoldaşlar, sokak eylemlilikleri elbette önemli. Hele ki darbe sürecinde sokaklar faşist tosuncuklara kalmış ve bu havayı daha tam olarak kıramamışken, sokakları boş bırakmamalıyız. Ancak refleks geliştir-

mekten bahsediyoruz. Esnek olmaktan bahsediyorsak, illa ki komitelerde karar almayı beklemeden, sokak eylemliliği için önceden çalışma yapmayı beklemeden her Leninist genç, bulunduğu alanda sokağa sözünü aktarabilir. Bu tepkiler kitleler tarafından mutlaka sahiplenilecek ve destek bulacaktır.

Hangi devrimci eylem Taksim, Kadıköy veya İzmir Konak meydanında destek görmedi ki? Bu dönem devrimci reflekslerimizi geliştirme, devrimci atılımı öne çıkarma, sokak pratiğini geliştirip eylem tarzımızı çoğaltma dönemidir yoldaşlar. Leninist gençler sermayeye indirdiği her darbeye düşman daha çok geri çekilmeli ve korkmalı. Bunun yolu kendine güven, cesaret ve inisiyatif alabilmekten geçer. Che yoldaşı sahiplenmek için hala geç kalmış değiliz. Alanları doldurmanın sözümüzü söylemenin 'Gerçekçi olup imkansızı istemenin' devrimi haykırmanın vakti.

Dönemsel sorunlarımız kaynakları örgütsel model ve çalışma tarzımızdan kaynaklansa bile, bu sorunların üzerinden gelmekte görevimiz. Bu görevi Leninist gençlik başarıyla yerine getirecek niteliğe ve niceliğe sahiptir yoldaşlar. Yeni dönemde önümüzde büyük işler yaparak sesimizi duyuracak ve kitlelerin akın akın çekim merkezi olacak bir güç haline geleceğimizin bilincine ve inancına sahip olmalıyız. Çünkü Leninizmi model almış tek gençlik örgütlenmesine sahip olan bizleriz ve biz kazanacağız.

İstanbul'dan bir GEB'li



Suriye'ye Sadece Tanklarla Girilmesine TSK'dan Açıklama Geldi: "Diğer Malzemeleri Yıllar İçinde Yollamıştık Zaten." Resmi Gaste



Biri Akademik Özgürlük Mü Dedi?

Eğitimde gerileme, 4+4+4, imam hatipler, baskılar, işten atmalar derken yeni bir akademik dönem başlamak üzere.

Geçtiğimiz dönem Kürt halkına yönelik sürdürülen savaşa karşı akademik alandan "Bu suça ortak olmayacağız, Barış İçin Akademisyenler" adıyla başlatılan kampanya, sonrasında Kürt halkına yönelik en canice yok etme, katletme yöntemlerini uygulayan dinci-faşist iktidar tarafından üniversiteler cephesinden yükselen bu sesi bastırmak için akademisyenlere yönelik bir linç kampanyası başlatıldı. İmzacı akademisyenlere soruşturmalar açıldı, faşistler tarafından ölüm tehditleri gönderildi, akademisyenler işten atıldı, yetmedi tutuklandı.

Eğitimin gericileştirildiği, ticarileştiği bu topraklarda üniversiteler de baskılardan payına düşeni alıyor. Başarısız darbe girişiminden sonra ilan edilen OHAL koşullarında çıkan KHK'ler ile birlikte demokrat, ilerici, örgütlü akademisyenler, öğretmenler okullardan atılıyor. Önceki dönemlere bakıldığında akademik alanda verilen mücadelelerde üniversite kademelerinde akademisyenlere yönelik bu kadar ciddi saldırılar yaşanmıyordu. Fakat topyekün faşizmin saldırıları ile birlikte kamu kurumlarının demokrat, ilerici kesimlerden arındırılmaya çalışılması ile birlikte sadece barış için akademisyen-

POLİTİK ÖZGÜRLÜK KAZANILMADAN



ler değil demokrat, sosyalist eğitimciler de saldırıların hedefi oldu. Barış için akademisyenler girişimi, akademi cephesinin Kürt halkı ile dayanışması ve bunun toplumun aydın kesimleri tarafından yapılması onurlu olduğu kadar düşmanı korkutan çıkışlardır.

Bugün üniversiteler cephesinde yaşadığımız saldırılar, akademik özgürlük mücadelesinin bu ceberrut ve faşist iktidarın yıkılmadıkça üniversitelerin özerk, demokrat olamayacağına bir kanıtı niteliğinde. Faşizm bütün kanallarıyla, aygıtlarıyla öğrenci gençliği gericileştirme, kendi sınırları içinde tutma, kendisine istediği gibi yönlendirebileceği bir toplumsal kesim yaratmaya çalışıyor.

Artık bu topraklarda özerk, demokratik üniversite; parasız, bilimsel, ana dilde bir eğitim istemek işçi sınıfının, Kürt halkının, devrimci tutsakların özgürleşmesinden geçiyor. Bu da demokratik halk devrimiyle, onun için mücadele etmekle bütünleşmelidir. Artık üniversite koridorlarında özerk, demokratik üniversite için iktidar perspektifli mücadele etmekten geçiyor. Gerçekten bilimsel, ilerici bir eğitim isteyen herkes artık devrim için savaşmalıdır yoksa bu talepler söylemden öteye geçemeyecektir.

İstanbul Üniversitesi'nden Bir DÖB'lü

Bir Çalışma Pratiği

Gençlik devrimin motor gücüdür. Lisesi, üniversiteli ve işçi gençlik bir arada faaliyet yürüttüğü bu topraklarda yetkin araçlara sahibiz. Devrimci Öğrenci Birliği ve Genç Emekçiler Birliği bu türden araçlardır.

Peki gençliğin bir arada uyum içinde çalışması nasıl olmalı? Bu sorulara yanıt vermenin hazır reçete cevabı yoktur yoldaşlar. Bu çalışma anlık, yerel durumlarda değişebilir, farklılık gösterebilir. Bizler emekçi gençlik mahallelerde, atölyelerde, fabrikalarda örgütlenirken öğrenci gençlik ile sık sık ilişki içine giriyoruz. Hele ki yaz dönemlerinde öğrenci gençlik proleterleşiyor, emekçi ailesinin geçiminde destek sunmak durumunda kalıyor. Bazı öğrenci gençler ise bu durumu okul dönemlerinde de görmek mümkündür. Çünkü sermaye artık bir ailenin geçimini sadece ebeveynlerin kazancı üzerinden geçinemeyecek duruma getirdi.

Açlık sınırının 2000 küsur liradan bahsedildiği bu dönemde, öğrenci gençlik emek gücü haline geldi. Öğrenci gençler ise üniversitede kafeteryada çay içerken kendisine hizmet eden gençlere dikkat eder ise, kendi yaşlarında gençleri görecektir. Bu durumda biz Leninist gençliğe düşen görev alanlarımızın bilincinde olup bu gençlerin örgütlenmesinde pratik davranıp onları kapsamak ve saflarımıza katmaktır.

Devrimci ajitasyonun yeri ve zamanı olmadığının farkında olmak gerek. Döneminizin ihtiyacı devrim ise, gençliği bu saflara katmak için her türlü yöntemle onları ka-

zanmamız gerekiyor. Öğrenci gençliğin mahalledeki kitle ilişkileri doğaldır emekçi iken emekçi gençliğinde çalıştığı yerde, oturduğu mahallede doğaldır kitle ilişkileri öğrenci oluyor.

Gençlik, kitle ilişkileri bakımından çok daha geniş olanaklara, yeteneğe ve pratiğe sahiptir. Pratik örgütlenmede öğrenci ve işçi gençler birlikte hareket edebilir. Bu çalışma zayıf olan kitle bağlarımızı daha da kuvvetlendirecek, gücümüze güç katacaktır. Böyle bir çalışma sonrasında güç odağı haline geldiği halde doğaldır çekim merkezi olacaktır Leninist gençlik. Bu güç odağı ise devrim saflarının karşı-devrim karşısında kazandığı bir mevzi daha olmuş olacaktır. Karşı-devrime karşı kazanılmış bir raunt daha anlamına gelecektir. İşçi gençlik çalışmalarını öğrenciyi kapsayacak şekilde temel almalı, öğrenci gençlik de işçi gençliği kapsayacak şekilde ele almalı, işte güç olabilmekten ötüründen biri budur yoldaşlar.

Leninist gençlik önümüzdeki dönem çalışmalarında bu yöntemi deneyip, kitleler ile bağ kurmaya çalışabilir. Liselerde, kampüslerde ve çalıştığımız yerlerdeki her gence örgütlenme mantığı ile yaklaşmalıyız. İşte o zaman kazanacak olan biziz. Karşı-devrim güçsüz, çırpınıp ve yıkılmak üzere ayakta zor duruyor. Leninist gençlik örgütlenip, mücadelede ön plana atılarak, ayakta zor duran karşı-devrimi yıkacak son darbeyi indirecektir.

Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm.
İstanbul'dan bir GEB'li

Fidel, Dünyanın başka ülkeleri benim mütevazı çabalarımın yardımını istiyor. Ben senin Küba'ya olan sorumluluğunun sana imkan vermediği şeyi yapabilirim. Ayrılmanın zamanı geldi. Bunu acı ve sevincin karışımıyla yaptığım bilinsin; burada benim kurucu umutlarımın en safını ve sevdiğim arasında en sevgili olanı bırakıyorum ve beni evladı gibi kabul eden bir halkı bırakıyorum. Bu, benim ruhumdan bir parça koparmaktır. Yeni savaş alanlarında bana vermiş olduğun inancı, halkının devrimci ruhunu, görevlerin en kutsal olanı nerede olursa olsun emperyalizme karşı mücadele etme görevini yerine getirme duygusunu taşıyacağım. Başka göklerde altında son saatim geldiğinde benim son düşüncem bu halk ve özellikle sen olacaktır. Öğrettiklerin için ve eylemlerimin en son sonuçlarına dek sadık olmaya çalışacağım, örneğin için sana teşekkür ettiğimi, Devrimimizin dış politikası ile her zaman özdeşleştiğimi ve buna devam edeceğimi, sonumun geldiği herhangi bir yerde Kübalı devrimci olmanın sorumluluğunu duyacağımı ve öyle davranacağımı, suçlarımı ve karıma maddi hiçbir şey bırakmadığımı ve bundan üzüntü duymadığımı, aksine sevindiğimi, onlar için hiçbir şey istemediğimi çünkü devletin onlara yaşama ve eğitim görmeleri için gereken her şeyi vereceğini biliyorum. Her zaman zafere kadar! Ya Devrim ya ölüm!

Che'nin Fidel'e son mektubu...

materyalizmdir. Tarihsel materyalizm bir bilim olmakla birlikte idealizmi toplumsal bilimlerden kovmuş, tarihsel materyalizmin egemen tezini ifade eden 'Toplumsal varlık, toplumsal bilinci belirler' geliştirilmiştir.

Tarihsel materyalizme göre; toplumsal ve ekonomik oluşum, toplumsal olguların bir bütünüdür (ekonomik, ideolojik, aileyle ve yaşama koşullarıyla ilgili olgular). Bu olguların temeli ekonomik üretim ilişkilerinin tarihi bakımdan belirli bir tipine dayanır. Toplumun ve toplum gelişiminin yasalarının incelenmesi tarihi materyalizmin konusudur. Bu yasalar, doğa evriminin yasaları gibi nesnel, yani insan bilincinden bağımsızdır. Doğaya yasaları gibi bu, bu yasalar da bilinebilirler, insan onları günlük etkinliğinde kullanabilir. Toplumu inceleyen somut bilimlerden farklı olarak, tarihi materyalizm, toplumsal gelişimin en genel yasalarını inceler. Tarihi materyalizm, tarihin akışı içinde insanların toplumsal pratiğinin ve somut toplumsal bilimlerin kazandırdıklarının bir sentezidir.

BARIŞ İÇİN DEVRİM DEVRİM İÇİN SAVAŞ

Umut Güneş

Uzun zamandan beridir dünya genelinden emperyalizm ve bölge gericiliğinin desteğiyle Suriye'de süren savaşın açık bir tarafı olan dinci-faşist iktidar beslediği tosuncukların birçok bölgede gerilemesi ve Rojava'da Kürt güçlerinin ilerlemesiyle birlikte Suriye'nin geleceğinde söz sahibi olabilmek ve Kürt halkının özgürlük mücadelesini boğabilmek için Rojava topraklarına girerek Kürt halkına karşı savaşa girişti. Faşist devlet içerde devrim güçlerine, Kürt halkına karşı sürdürdüğü topyekün savaşı şimdi de Cerablus'tan Rojava'ya girerek sözde dinci-faşist IŞİD'in işgalinden kurtarıp bölge halkına huzur getirdiğini iddia ederek devam ettiriyor. Fakat faşist T.C ordusunun o toprakları IŞİD'den temizlediği ve IŞİD'le savaştığı söylemleri uydurma kılıftan başka bir şey değildir. Tersine tıpkı Musul'a giren IŞİD'e karşı Barzani'nin peşmergeleri nasıl kurşun sıkmadıysa şimdi de IŞİD T.C ordusuna bir kurşun sıkmadan o toprakları T.C ordusuna ve ÖSO denen bir başka dinci-faşist örgüte bırakmıştır. Zaten T.C askeri üniforması giyen ÖSO'cular, göstermelik çatışma videolarıyla ortada gezen askerler, sınır geçilir geçilmez YPG mevzilerini, köyleri bombalayan T.C ordusunun Rojava topraklarına girme nedeninin IŞİD değil Rojava olduğunu aşıkır kılyor. Dinci-faşist iktidar ile IŞİD'in arasındaki organik bağ dikkate alındığında başarısız darbe girişimi sırasında IŞİD'li faşistlerin polis kuvvetlerinin yardımına koşması devletin Rojava'da sürdürdüğü savaşın Kürt halkına karşı sürdürüldüğünün de göstergesidir. Dinci-faşist iktidarın savaşın başından beridir Suriye'ye soktuğu, dinci-faşistleri eğitip donattığı ve sahaya sürdüğü tüm dünya tarafından artık biliniyor.

Rojava işgal girişiminden önce de faşist devlet sınır ötesinden Rojava topraklarına fırtına obüsleri ile saldırıyordu. Bundan iki sene önce Kobane düştü düşecek diyerek iştahı kabaran dinci-faşist iktidar Kürt güçlerinin Menbiç'e kadar ilerlediği, Suriye ordusunun ise Humus, Halep gibi önemli bölgelerde dinci-faşist çeteleri süpürmesiyle birlikte bu ilerleyişe dur diyebilmek için Cerablus'a yönelik bir işgale girişti. Bu işgal girişiminin ardında emperyalizmin özellikle de ABD'nin olduğu bir gerçek. T.C devletin Rojava'ya saldırıldığı zaman tam da YPG ile Esad güçleri arasında bir çatışmanın yaşandığı zamana denk gelmesi bu çatışmanın tırmandırılmasında emperyalistlerin de parmağının olabileceğini akla getiriyor.

Dışarda dinci-faşist çeteler ile sürdürdüğü savaş, içeride de Kürt halkına, emekçilere karşı başarısız darbe girişiminin ardından ilan edilen OHAL ile devam ediyor. Faşizm içeride çözülen devlet aygıtını yeniden güçlendirebilmek için birçok yola başvuruyor. Şovenizmin, ırkçılığın, savaş çılgınlığının yükseltilmesi TC devletini bugün ayakta tutan şeyler. Bugün dinci-faşist iktidarın elinde çıplak zordan başka kullanabileceği bir şey yok. İşte böyle sert bir dönemde karşıyoruz 1 Eylül'ü. Başarısız darbenin ardından faşistleri sokağa salan dinci-faşist iktidar sokağa egemen olanın savaşı kazanacağını biliyor. Bundan dolayı faşist sürülerini sokaklarda uzunca bir süre tuttu, devletin bütün imkanlarını kullanarak onları mitinglere taşıdı. Uzunca bir süre devrimci güçlerin egemen olduğu sokaklarda faşist guruh cirit attı. Fakat devrimci güçlerin iradelerini, mücadele azimlerini hesaba katmayan sürecin böyle devam edeceğini ve devrimci güçlerin sokaklardan vazgeçeceğini düşünüyordu. Halklar çıplak zora rağmen her yerde eylemde, işçi eylemleri dün olduğundan daha fazla. En son geçtiğimiz günlerde devrimci, komünist yazar Vedat Türkali'nin cenazesi kitlesel bir eyleme dönüştü, cenazeye katılan binleri polis güçleri durduramadı ve cenaze yürüyüşü birden anti-faşist bir yürüyüşe dönüştü. Emekçilerin bugünlerde tam da ihtiyaç duyduğu bir araya gelme, örgütlenme, mücadele isteği her zamankinden daha fazla. Halklar faşizme karşı bir çıkış yolu arıyor. Geçtiğimiz gün yaşanan eylem bunun göstergesiydi. Fakat reformizm, uzlaşmacı küçük burjuva çevreler emekçilerin, gençliğin, kadınların önüne düzen içi çözümlerle yetinecekleri talepler sunuyor.

Bu topraklarda artık topyekün faşizmden söz ediyoruz ve buna karşı emekçilerin önüne sunulan 'Savaşa Hayır, Barış Hemen Şimdi' sloganında cisimleşmiş pasifist, uzlaşmacı anlayıştır. Bugün halklar devrimci zordan, savaşmaktan bahsederken reformist, oportünist cenah maddi temeli olmayan tekeli sermayenin düzenini hedef almayan, faşizme karşı uzlaşmayı öne çıkaran talepler götürüyor. Bu çevrelere sormak gerekiyor. Kürt halkına barış faşist devletin oradaki ilhak ve işgali ortadan kaldırılmadan nasıl gelecek? Katliamlarla tehdit edilen, gericiğin saldırılarına maruz kalan, dinci-faşist çetelerin saldırılarına, tehditlerine maruz kalan Alevilere barış nasıl gelecek? Gerçek bir barış bugün uzlaşmacıların ortaya attığı 'Barış Hemen Şimdi' politikalarıyla değil, tam tersine halkların gerçek özgürlüğünün, kalıcı bir barışın ancak 'dinci-faşist iktidara ve burjuvaziye karşı devrimci bir iç savaşın geçiyor. Bu da 'Barış için devrim, devrim için savaş' şiarı ile mücadeleyi büyüme anlamına gelir. Bırakalım uzlaşmacılar hayal dünyalarında yaşamaya devam etsinler, yaşam devrime akıyor. Şimdi devrim zamanı!

FELSEFE SÖZLÜĞÜ

Tarihsel Materyalizm

Marx ve Engels, yalnız doğanın değil toplumun da materyalist ve diyalektik niteliğini günışığına çıkardılar. Bu temele dayanarak, toplumsal evrimin bilimsel bir teorisi olan tarihsel materyalizmi yarattılar. Marx ve Engels toplumsal evrimin tüm karmaşıklığını, tüm çelişkili yapısını gün ışığına çıkarmayı başardılar. Toplumsal evrimin özünü ulaştılar. Eski sosyolojinin önyargılarını yendiler, toplumsal gelişmenin nitelik bakımından yeni bir teorisini oluşturduklarını. Bu teori tarihsel

Hayalet Tugayları'na Bağlı InterUnit İle Bir Söyleşi



Aşağıda Prizrak saflarında savaşan "Krot" ile yaptığımız söyleşi yayımlıyoruz.

Mücadele Birliği: Merhaba, öncelikle Prizrak'ın (Hayalet Tugayları) kuruluş hikayesini öğrenmek istiyoruz. Savaşın başlarında Prizrak türü bir örgütlenme kurma planı var mıydı?

Krot: Savaşın önce, hiç kimse Hayalet Tugayı'nın kuruluşu ve gerekliliği hakkında bir düşünceye sahip değildi. Dahası, hiçbirimiz yakınlarımızın yaşamlarını korumak amacıyla silahlanacağımızı düşünmemiştik.

Safça, bu zamanda kazananın "demokrasi ve medeniyet" olduğunu, Avrupa'nın ortasına yakın bir yerde Naziler'in karşıt düşüncedeki halka karşı katliamlar işlemesine izin verilmeyeceğini sanmıştık.

Yanılmıştık. Savaşın önce, hiç kimse savaşmak zorunda kalacağımı düşünmemiştik ve her şeyin makul bir uzlaşma yoluyla çözümlenmesini umuyorduk. Ancak Naziler Odessa'da halkı yakıp Mariupol'de tanklarla ezdiğinde, silahlanıp milis kurmak zorunda olduğumuz gerçeğini kabul ettik.

Savaşın en başında, Mozgovoy tarafından öncülük edilen tugay komu-

tanlığı, birkaç gerilla birliğinin bir takım içerisinde ortak amaç ve disiplinle birleştirilmesi gerektiğini fark etti ve anladı; aksi takdirde Ukrayna Ordusu'na karşı ayakta duramazdık.

Ukrayna uçağı tugay kampını bombaladığında ve Ukrayna medyası tüm birliklerin imha edildiğini duyurduğunda, biz de tugayı -Ukrayna medyasının tugay askerlerini öldürdüğüne dair duyurusuna bir ironi anlamında- "Hayalet" olarak adlandırmaya karar verdik!

Mücadele Birliği: Prizrak'ın amacı ve politik hedefleri nelerdir?

Krot: Askeri birlikler olarak "Hayalet" Tugayı'nın hedefi, öncelikle Ukraynalı faşistlerin Novorusya'ya (Yeni Rusya) saldırganlığına karşı askeri savunmadır.

Ayrıca, faşizme karşı savaş da tugayın hedefleri arasında.

Aleksey Mozgovoy'un siyasi hedefi, kısaca, Novorusya toprakları içerisinde demokrasi ve sosyalizmin (onun anlayışına göre) inşası, oligarşi ve oligarklara karşı savaş, adaletsizliğe ve bürokrasiye karşı mücadeledir.

Detaylı olarak, Mozgovoy'un hedefi bundan başka, tüm Ukrayna'nın kapsamlı politik ve ekonomik yeniden inşasını içeriyordu.

Mücadele Birliği: Herhangi bir devletten veya siyasi örgütten destek alıyor musunuz?

Krot: "Hayalet" Tugayı'na herhangi bir devletten destek yok.

Her zaman çeşitli ulusal ve yurtsever örgütlerden insani yardım ekibi, Avrupa ve Rusya Federasyonu Komünist Partisi vardı. Özellikle Komünist Parti yardımlarında bulundu.

Son günlerde, tugayımızı (Lugansk Halk Cumhuriyeti'nin dokümanlarına göre, 14. Bölgesel Savunma Taburu olarak) LHC Halk Milisliği Karargahı'ndan -yiyecek, cephane, üniforma ve maaş olarak biraz para gibi- kimi yardımlar aldı. Bu (diğer sivil toplum kuruluşları ve partilerin yardımlarına ek

olarak), tugayımızı uygun koşullarda tutmamıza olanak sağlıyor.

Mücadele Birliği: İspanya iç savaşından sonra Avrupa'da ilk defa dünyanın dört bir yanından gelen enternasyonalist savaşçılar faşistlere karşı savaşıyor. Bu, komünist parti ve örgütler için bir dönüm noktası olabilir mi?

Krot: Kuşkusuz bu mümkündür! Enternasyonalistler, solcu savaşçılar-komünistler ve sosyalistler, silahlanarak halkın çıkarlarını savunmaları gerektiği zaman, bunu yapabilecekleri örneğini gösterdiler. Sol-kanat hareketin güçsüz olmadığını, yozlaşmadığını ve dışsız bir köpeğe dönüşmediğini kanıtladılar.

Ve evet, eğer komünist partiler ve örgütler kapitalist sisteme karşı güçlerini uygun şekilde biriktirme avantajını yakalayabilirlerse, bu onlar için bir dönüm noktası olabilir.

Başka bir şey de, solun bu şansının kapitalistler tarafından önleneyeceği ve zaten önlenmeye çalışıldığıdır. Kimi zaman zor kullanarak, -örneğin "Rus Baharı" eylemcilerini öldürerek veya tutuklayarak- kimi zaman ise bu kuvveti kurnazca kapitalistler için doğru ve güvenli bir yola yönlterek.

Fakat her şey solun kendisine bağlıdır.

Mücadele Birliği: Komünist savaşçılar Prizrak'a nasıl katılıyor, nasıl

ilişkiye geçiyor? Her komünist partiyle işbirliği yapıyor musunuz?

Krot: Tugay, faşizme karşı mücadeleye ilgili olan tüm güçlerle (parti ve ulusal örgütler) birlikte çalışmaktadır.

Komünist savaşçılar Hayalet Tugayı'na komutan yardımcısı Aleksey Markov ile veya "Aleks" kod adlı siyasi subay ile iletişime geçerek katılabilirler.

Aslanan, savaşmaya olan istek ve yeteneklerdir. Ek olarak, komutanların emirlerini yerine getirebilmek açısından, en azından temel Rusça bilgisinin olması önemlidir. Bunlar olmaksızın, düşmanı yenmek mümkün değildir.

"Hayalet" Tugayları'nda görev almak, yalnızca Rusya Federasyonu üzerinden mümkündür (Kiev denetimindeki bölgelerden ulaşmak mümkün değil.)

Mücadele Birliği: Kapılarınız tüm anti-faşist güçlere açık mı?

Krot: Evet, yukarıda bahsettiğim gibi, tugay faşizme karşı mücadeleye ilgi duyan tüm parti ve ulusal örgütlerle birlikte çalışmaktadır.

Mücadele Birliği: Türkiyeli ve Kürdistanlı devrimcilere ne söylemek istersiniz?

Krot: Sıkın dişinizi yoldaşlar! Komünizmin zaferi ne olursa olsun kaçınılmazdır. Bize düşen görev bu zaferi hızlandırmak ve zamanı yakınlaştırmaktır. Ve başaracağız, en önemlisi de

inanmak ve zafer için çabalamaktır.

Mücadele Birliği: Bu güzel söyleşi için teşekkür ediyoruz. Başarılar.

* 2014'te Donbass'ta ve Kırım'da başlayan Kiev cuntası karşı ayaklanmadan bahsediliyor.



"Aleviler Birleşin Devrim İçin Savaşın"



Sarıgazi'de Mücadele Birliği okurları, 25 Ağustos'ta Demokrasi Caddesi'nde "Aleviler Birleşin Devrim İçin Savaşın" diyerek, Kürt halkı katledilirken, Kürdistan'da ve Türkiye'de bombalar patlarken, Alevileri de mücadelenin bir parçası olmaları ve devrim için savaşmaya davet için pankart astılar.

Van'da İnfazlar



Van Edremit'te 28 Ağustos'u 29 Ağustos'a bağlayan gece Süphan Mahallesi'nde gece saatlerinde bir eve baskın düzenlenen polisler, biri kadın iki kişiyi infaz etti. Olayın ardından Sait Akbaş isimli bir kişi de gözaltına alındı.

Görgü tanıkları da polisin direkt eve girdiğini ve ateş etmeye başladığını söyledi. "Çatışmanın yaşandığı eve bağırarak, küfürlerle ve zırlı araçlardan çalınan marşlar eşliğinde girdiler. Hiçbir uyarı yapmadan daha eve girmeden taramaya başladılar" dedi.

Katledilen iki kişi Van Araştırma Hastanesi'nin morguna kaldırıldı. Süphan Mahallesi'nde polisin ev baskınları sürüyor.

Ertesi gün polis, Van İpekyolu'nda Sürmeli Sokak'ta bir

evi kobra helikopterler ve zırlı araçlarla bir evi kuşatarak evi taramaya başladı.

Gece saatlerinde başlayan ve yaklaşık 3 saat süren saldırının ardından 3 kişi hayatını kaybetti, evinin balkonunda duran M. D isimli kişi ise alınından vurularak ağır yaralandı.

Tarih yazıldı,
tarih anlatıldı
acılı
ve bir o kara
zafer yüklü
yenilgilerin
yanbaşında
yengiler vardı
sessizlik çığ gibi
yükselirken
parçalanıyordu
zılgıtlarla
Bekleyişler
sessizlikle eş olduğunda
kararsızlıklar
geriletirken yeniyi
bir ses duyuldu
Sessizce akan damlalar
birikmiş Deniz olmuştu
Fırtınalı günlerde
tarih yazıcılar
seslerini yükseltirken
Üç özgürlük kuşu
süzüldü gökyüzünde
özgürce
kanat çırpı

bahara yol aldı
ulaştıkları her toprak
bahara durdu
ovalar yeşerdi
çiçekler açtı
rengarenk
Dereler birleşip çoğaldı
çağlayanlaşarak
çağlıtı karıştı
kuşların cıvıltısına
İzlerinden yürüyenler
öğrendi sınırsızlığı
çoşkunluğu
öğrendi özgürlüğü
Çağla ey pınar
çağla ey özgürlük gülüşü
kurusun bu bataklık
Çoşkunlaşan nehir
durdurulamaz artık
acılarımız karışır sevinçlere
Parla ey güneş
parçala karanlığı
daha da gürüldeyerek
aksın nehirler
parçalam sınırları
Yağsın yağmur

fırtınalar şimşeklerini
bıraksın ne çıkar
Cüretle atılanlar var
kavgaya
her bir canın emaneti
sımsıcak
Yıldızlara bak
milyonla yıl öteden
ulaşılıyor ölümsüz ışığı
Her kuşak
kendinden önderler çıkararak
engelleri aşıyor
Her kuşak
kendi kuşatılmışlığını
parçalıyor
Bir kez aşıldı mı sınırlar
ilerlemek ne kolay
Yeter ki bulandırılmasın su
kararsızlık düşürülmesin
yüreklerle
Yeter ki umutlar karartılmasın
Bir Eylül günü
"Sosyalizm öldü" çılgınlıklarıyla
İndirilirken bayraklar
Yükseldi orak çekiçli
kızıl bayrak

Proletaryanın
kırılacak zincirleri vardı
kazanılacak dünyası
umutsuzluk yasaktı
Leninist Parti
gösterdi komünizmin yolunu
Yalpalamadan yürünmeli
yalnız kalınsa da
adımlar çelikten olmalı
bu yol zorlu
ama zaferle dolu
Cüretli çıkışlar
yazılır tarihe
Denizler gibi
Teğmen Aliler gibi
kararsızlığın sessizliği
kör bıçak gibi
saplanırken yüreklerle
Ses olunmalıydı
Seyitler gibi
Ağitler gibi
İleri atılan her adım
ardından milyonları sürükler
Gönüllere düştü ateş
Çağladı nehirler
parladı gökyüzü

Yukarı kalktı başlar
yürekte yıldızlaşanlarla
daha ileri aksın zaman
Ne tutsaklık
ne kuşatılmışlık
engellenemez
yüreği devrime düşenleri
Ezilenlerin Murat'ı olur
baharı muştular
Açlığı silah yapar
sürdürür savaş
günler mevsimlere evrilir
Sibel
Aysun olur
Sözleri türkülenir
Umut devleşir
"Nerede olursan ol"
Derdi usta
"tükür yüzüne celladın"
Ey insanlık tarihi
binlerce yıllık sömürülmüşlük
kolelik
bitecek insanın insana kulluğu
yok olacak sınıflar
kalkacak sınırlar
Beş bin yıllık esaret son bula-

cak
Bak yeni bir dünya doğuyor
İnsanlığın yeni evresidir bu
Bir kavşaktayız
"Ya kanlı kavgalı bir savaş
ya yok oluş"
İnsanı doğuran doğa
İnsanlıkla yokoluşa gidiyor
Sesleniyor proletaryanın par-tisi,
Dur diyerek kalkalm
ayağa
Alalım geleceği ellerimize
Ayaklanmalar yazılıyor tarihe
Devrimler ekleniyor sayfa
sayfa
Birleşik devrimimizin ateşi
Sarıyor dört bir yanı
Çağla ey insanlık
Çağla ey özgürlük ateşi
Kurusun bu bataklık
Şan Olsun 27. Mücadele Yı-lında TKEP/Leninist'e
Bakırköy Zindanından Bir
Leninist Kadın Tutsak

Vedat Türkali'yi Uğurladık



27 Ağustos günü hayatını kaybeden komünist yazar Vedat Türkali, 1 Eylül'de sevenleri tarafından son yolculuğuna uğurlandı. Cenaze törenine siyasi parti yöneticileri, milletvekilleri, çok sayıda aydın ve sanatçı, aralarında Mücadele Birliği ve Ayışığı Sanat Merkezi'nin de bulunduğu çok sayıda siyasi kurum ve gençlik dernekleri katıldı.

Törenin ardından Vedat Türkali'nin omuzlara alınan tabutu, alkışlar ve "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganı eşliğinde uğurlandı. Zincirlikuyu'ya giden cenazeyi uğurlamak için yürümeğe başlayan binlerce kişinin önu cami çıkışında polis tarafından barikatla kesildi. Polisler kitlenin kaldırımdan yürümesini istediğinde, halk bunu doğru görmediklerini söyleyerek polis barikatını ezerek yürüdüler. Polisler ikinci barikatı kurarak kitlenin önüne tekrar geçti ve bu sefer de "nerede kadar yürüyüş yapacaksınız" diye sordu, "Zincirlikuyu Mezarlığına kadar" cevabı aldı. Buna izin vermeyeceklerini söyleyen polis, "yasadışı yürüyorsunuz, engelleriz" dedi. Kitlenin aldırış etmeden yürümesi üzerine polis bu defa basına sataşmaya başladı.



Mücadele Birliği gazetesi muhabiri ile polis arasında başlayan atışma, polisin muhabirimizi ensesinden tutarak yere fırlatmaya çalışmasıyla devam edince, diğer muhabirler de tepki gösterdi.

Polis, Mecidiyeköy üzerinde ard arda barikatlar kursa da, her barikat aşıldı. Kitle durdurulamadı. Mecidiyeköy metro inşaatına gelindiğinde polis bir daha barikat kurarak kitleye gaz bombaları ile saldırdı. Kitle yine barikatın üzerine yüklenerek barikatı yıktı. Vedat Türkali'nin poster ve dövizlerini de yırtmaya çalışan polis sert tepkilerle karşılaşınca barikat kurmaktan vazgeçti ve kitlenin yanından yürümeye devam etti.

Kitle marşlarla girdi mezarlığa. Cenazenin defnedilmesinin ardından Selahattin Demirtaş ve Sevim Belli mezarın başında konuşma yaptılar. Yapılan konuşmalardan sonra anma töreni sona erdi.



1 Mayıs Festivali Yapıldı

1 Mayıs Mahallesi'nin 2 Eylül 1977'deki kuruluş yıldönümü nedeniyle 14 yıldır düzenlenen Kuruluş Festivali, bu yıl da 2-3 Eylül tarihlerinde yapıldı. Festival öğleden sonra 1 Mayıs Mahallesi'ndeki Deniz Gezmiş Parkı'nda devrimci kurumların stant açmasıyla başladı. Kuruluş Festivali 1 Mayıs Mahallesi halkının verdiği mücadelede ve Haziran Halk Ayaklanmasında ölümsüzleşenler için saygı duruşuyla başladı.

Festival Tertip Komitesinin yaptığı açılış konuşmasının ardından Grup İmge tiyatro oyunu sergilemek



Mehmet Ayvalıtaş ve Ahmet Atakan'ın aileleri festivale katılarak "katliamlara ve işkencelere karşı devrimci mücadeleyi büyütelim" dediler. Daha sonrası Veysel Deniz ve Veysel Civan sahnede yerlerini aldılar. Kürtçe ezgileriyle kitleyi coşturarak halaylarla, zılgıtlarla festivalin ilk günü sonlandırdılar.



Yeni Evrede Sanatın Ve Sanatçının Sorumlulukları

Vedat Türkali'nin 2011 Ekim'inde Ayışığı Sanat Merkezi'nin düzenlediği Ekin Sanat Konferansı'nda yaptığı "Yeni Evrede Sanatın Ve Sanatçının Sorumlulukları" başlıklı açılış konuşmasını paylaşıyoruz yeniden...

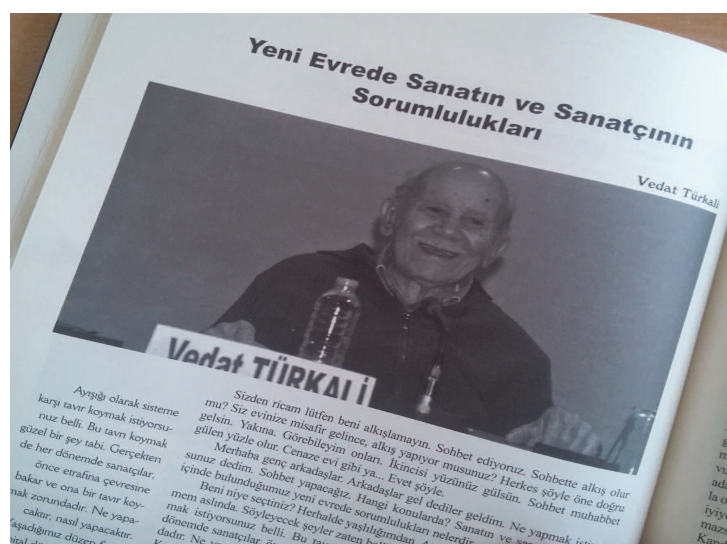
Sizden ricam lütfen beni alkışlamayın. Sohbet ediyoruz. Sohbetinde alkış olur mu? Siz evinize misafir gelince, alkış yapıyor musunuz? Herkes şöyle öne doğru gelsin. Yakına. Görebileyim onları. İkinci yüzünüz gülsün. Sohbet muhabbet gülen yüzle olur. Cenaze evi gibi ya... Evet şöyle.

Merhaba genç arkadaşlar. Arkadaşlar gel dediler geldim. Ne yapmak istiyorsunuz dedim. Sohbet yapacağız. Hangi konularda. Sanatın ve sanatçının bugün içinde bulunduğumuz yeni evrede sorumlulukları nelerdir.

Beni niye seçtiniz. Herhalde yaşlılığım. Açık konuşması yapmayı pek sevmem aslında. Söyleyecek şeyler zaten belli. Ayışığı olarak sisteme karşı tavır koymak istiyorsunuz belli. Bu tavır koymak güzel bir şey tabii. Gerçekten de her dönemde sanatçılar, önce etrafına çevresine bakar ve ona bir tavır koymak zorundadır. Ne yapacaktır, nasıl yapacaktır. Yaşadığımız düzen finans kapital düzeni. Kapitalizmi biliyoruz tabii. Yaşadığımız çağ kapitalizmin son aşamalarından biridir. Nedir o finans kapitalizmi, mali sermaye düzeni. Artık kıtalararası büyük tekeller birbirlerine üretilmiş maldan para yatırımı yapıyorlar ve toptan alırlar. Bu düzen aslında yaşanabilir bir düzen değil. Hemen akıldayken söyleyim: Naomi Klein diye Kanadalı bir gazeteci var.

Onun Şok Doktrini diye bir kitabı çıktı. Öncelikle yürektekenden onu size tavsiye ediyorum. Mutlaka okuyun onu ama mutlaka. Çağın en iyi şekilde belgeler halinde, dosya doğru, tüm gerçekliğiyle anlayabilmemiz için onu okumanız lazım. Ben 60 yaşımı geçtim biliyorsunuz. Bugünlerde bile bana büyük fayda sağladı. İyi kötü bir şey biliyordum, hayır, eksikti bildiklerim, bu bilgilerimi tamamladı.

Sanatçı bu bilgiler olmazsa ne yapar? Bir şeyler yapar. Bir yaratıcılığı varsa, şiir yazabilir, müzik yapabilir, resim yapabilir. Sinema resminin devamı hareketli halidir. Mimarlıkla uğraşabilir. Peki bunun bir sınırı yok mu? Ve bu sınırı kim çiziyor? Şimdi, sizin zannediyorum ki verdiğiniz mücadele de bunu biz tayin edelim diyorsunuz. Yaratıcılığında egemeni biz olacağız. Güzel... Olabilir mi acaba? Bu toplumda bunu her alanda keskin geçeri kılmak mümkün değil. Niye değil? Sanat alanı çok karmaşık bir alan. Çeşitli araçlar kullanılıyor. Mesela bir şair, tek başına oturur yazar veya roman bile yazabilir. Müzik yapabilir mi? Yapar. Alır bir kağıt kalemini bir şeyler yazar. Ama sanatların bir de madde sınırları var. Bu söz konusu olunca yaratıcılığın önüne kocaman bir engel oturur. Mesela sinema yapabilir mi? Yapamaz. Niye yapamaz? Çünkü sinema bir endüstriyel yatırımdır. Paraya bakar paraya... Mimarlık yapabilir mi? Yapar. Tasarlar koyar ortaya, çizer ve o çizgilerden bir şeyler kalır ama kağıt



üstünde kalır. Eğer Kanuni döneminin büyük vurgun, talan, soygun birikimi olmasaydı Sinan olmazdı. Mesela bir Yunan sanatı varsa o kölelik döneminin artlarına birikimine dayanıyor. Kızın, sövün, dövün ama bu gerçek. Müzik yapabilir miyiz? Nasıl yapar? Notalarda kalır. Peki müziği duyurması için ne yapması lazım? Orkestra kurması lazım. Orkestrayı yapabilir mi? Yapamaz. Mesela biz Ahmet'le beraber çalıştık sinema meselesinde. Paramız yok. Nasıl yapacağız? İster istemez parası olanlara, parayı bulabilenlere yaklaşmak zorunda kalıyorsunuz. Şimdi burada garip bir diyalektik kavga çıkıyor. O senden ne kadar ödün alacak, sen ondan ne kadar koparacaksın. O zaman ortaya akıllı bir politik kavga çıkıyor.

Ben sinemaya ilk geldiğim zaman ordudan kovulmuş, vatan haini, kızıl yüzbashi, üstümde bütün suçlar var. Sene 1958. Filme girmem bile bir mucize. Alay ediyorlardı bizim arkadaşlar. Çünkü

Ayışığı'nda Kiraz Ayları

Antakya Ayışığı Sanat Merkezi olarak her 15 günde 1 yaptığımız etkinliklere devam ediyoruz. 28 Ağustos'ta yaptığımız etkinliğin ismi "Ayışığı'nda Kiraz Ayları"...

Birçok dostumuz etkinliğimizin isimi duyunca verdikleri tepkiler farklıydı. "Ayışığı'nda Kiraz mı dağıtıyorsunuz?", "Kiraz Ayları derken bu ay Kiraz ayı mı?" bunun gibi birçok soru... Ama etkiliğe gelince herkes hangi Kiraz Ayları olduğunu anladı.

"Kiraz Ayları"... Karl Marx, dostuna yazdığı bir mektupta bir hayalinden bahsediyordu. Marx Komünizmi düşünüyor ve şöyle diyor: "Dönem Kiraz ayları, sen işe saat 10.00'da gidiyorsun ve sadece 4 saat çalıştıktan sonra tekrar eve gidiyorsun. Gün içerisinde kalan zamanlarını çocuklarınla geçiriyorsun. Büyükçe bir bahçede tepede güneş kiraz ağaçlarının altında oturmuş çocuklarına Shakespeare okuyorsun."...

Ayışığı olarak biz de bu düşü, az da olsa sahneye döktük. Şiarımızda da var ya "Umutumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla"... Bu etkinlikte umudumuz ve kavgamızın hedefi olan komünizmi sanatımızda işledik.

Etkinlik, Ayışığı emekçisinin konuşmasıyla başladı. Konuşmada yaşadığımız son süreçteki olaylardan ve bu olayların sanata

İçin aldı. Daha sonrasında ezgilerini söylemek için Pınar Aydınlar ve onun ardından Raber grubu aldı. 2 Eylül 1977'de ölümsüzleşen Yasemin Çiftçi için besteledikleri parçayı söyledi.

Festivalin 2. günü saat 18.30'da paneller başladı. Konuşmacılar Mukaddes Erdoğan Çelik, Çetin Eren, Cemal Çoban, Hakan Gülseven, Ersin Çelikel idi. Panelde son siyasal gelişmeler ve solun önündeki görevler tartışıldı. Saat 20.30 gibi HDP milletvekili Erdal Ataş'ın kısa bir konuşmasından sonra konser başladı. Sahneyi ilk önce Grup Rodan aldı. Ardından Yunus Topal Pir Sultan Abdal oyununu oynadı. Grup İsyen Ateşi, Grup Munzur ve Cihan Çelik türkülerini ve marşlarıyla yerlerini aldı. Konser sona ererken, 4 Eylül Pazar günü saat 12.00'de Cemevinde verilecek olan yemeğe ve saat 13.00'te yapılacak yürüyüşe çağrı yapılarak festival sona erdi.

Festival, 4 Eylül günü yapılan basın açıklaması ve yürüyüşle sona erdi.

Basın açıklaması öncesi mahallede yürüyüş düzenlemek isteyen mahalle halkının önu polis tarafından kesildi. Yürüyüşe izin vermeyen polis kitleye saldıran bir kişiyi gözaltına aldı. Polis saldırısına rağmen basın açıklaması gerçekleştirildi.

Basın açıklaması öncesi mahallede yürüyüş düzenlemek isteyen mahalle halkının önu polis tarafından kesildi. Yürüyüşe izin vermeyen polis kitleye saldıran bir kişiyi gözaltına aldı. Polis saldırısına rağmen basın açıklaması gerçekleştirildi.

Basın açıklaması öncesi mahallede yürüyüş düzenlemek isteyen mahalle halkının önu polis tarafından kesildi. Yürüyüşe izin vermeyen polis kitleye saldıran bir kişiyi gözaltına aldı. Polis saldırısına rağmen basın açıklaması gerçekleştirildi.

Basın açıklaması öncesi mahallede yürüyüş düzenlemek isteyen mahalle halkının önu polis tarafından kesildi. Yürüyüşe izin vermeyen polis kitleye saldıran bir kişiyi gözaltına aldı. Polis saldırısına rağmen basın açıklaması gerçekleştirildi.

Basın açıklaması öncesi mahallede yürüyüş düzenlemek isteyen mahalle halkının önu polis tarafından kesildi. Yürüyüşe izin vermeyen polis kitleye saldıran bir kişiyi gözaltına aldı. Polis saldırısına rağmen basın açıklaması gerçekleştirildi.

PARTİ HER YERE, HER ADIMDA ZAFERE



Leninist savaşçılar Rojava'da bir video kaydı yayımlayarak TKEP/Leninist'in kuruluş yıldönümünü kutladılar. Aşağıda kutlama programında karargah komutanının yaptığı konuşmayı yayımlıyoruz.

Yoldaşlar. Bugün 1 Eylül. 1 Eylül 1990'da proletaryanın devrimci sınıf partisi Türkiye Komünist Emek Partisi Leninist kuruluşunu ilan etti. THKO'dan aldığımız mücadele bayrağını zafere kadar taşıyacağız.

Başta ölümsüzleşen komutan Che olmak üzere bütün dünya devrim savaşçıları saygıyla anıyoruz. Büyük altüst oluşların yaşandığı tarihsel bir süreçten geçiyoruz. Bütün tarihsel sürecin sonunda zafer emekçi halklarımızın olacaktır. Fakat öyle bir zaferi elde etmek için devrimci bir programa ve politik netliğe ihtiyaç vardır. 27. kavgaya giren partimizin devrimci programı, bize zaferin anahtarını vermektedir.

Partimiz bugün düne göre askeri politik ve teknik olarak gelişmiş durumdadır. Bu gelişmişliği ve birikimi, şimdi ileri taşıma zamanı. Şimdi devrime akma zamanı. Partimiz kitlelere öncülük yapabilecek tek güçtür.

Bugün aynı zamanda 1 Eylül Dünya Barış Günü. Savaşın koşullarını yaratan bir sistemde barış mümkün mü? Elbette hayır. Çünkü bütün bu savaşların, acıların, ölümlerin çaresizliğinin, açlığın, çürümüşlüğüne ve yarımızlığın nedeni kapitalizmin kendisidir. Burjuvazi bize barışı getiremez. Bu sistemin bize barışı getireceğini söyleyen, bizleri, halkları aldatıyor, geleceksizliğe itiyor. Böyle bir ortamda barıştan söz etmek mümkün mü, kesinlikle barıştan söz edilemez.

Her gün ölümler gittikçe devam ediyor. Bunların nedeni, kapitalizmin kendisidir. Kapitalizm bize ancak ölüm ve yıkım getirir. Gerçek barışa ancak kapitalizmi yıkarak ulaşacağımızı unutmamalıyız. Gerçek barış ancak bir devrim sorunudur. Kapitalizmi yıkalım, kendi geleceğimizi kendimiz belirleyelim.

Gerçek barış sosyalizmde mümkündür. Barış bir devrim sorunudur. Eğer devrim iddiamız varsa, devrime nasıl ulaşacağımızı da

somut olarak ortaya koymalı, buna göre hareket etmeli ve devrime yürümeliyiz.

Buradan emekçi halklarımız ve devrimci güçlere sesleniyoruz. Gelin şimdiden Geçici Devrim Hükümetinin hazırlıklarını yapalım. Oluşacak Geçici Devrim Hükümeti'nin ilk görevi, ayaklanan kitleleri zafere taşımak ve faşist devleti yıkmaktır. Nihai zafere ulaşmak için, Geçici Devrim Hükümeti bize kurmaylık edecektir. Faşizmin bütün kurumlarını feshedecek, yerine halkın kendi yönetebileceği yönetim biçimi getirecektir. Ordusunu, polisini feshedip, halkı silahlandıracaktır. Bütün bankalara el koyacaktır. Şimdiden bunların nasıl oluşabileceğini düşünelim ve silahlanıp harekete geçelim.

Şu süreçte sürekli, devrimin güçsüzlüğünden bahsediliyor. Buna rağmen partimiz neden Geçici Devrim Hükümetinde ısrar ediyor? Çünkü, devrim güçlüdür. Sosyalizm, hiç bu kadar güncel ve nesnel olmamıştır. Sistemin yaşadığı kriz, bize devrimin ne kadar güncel olduğunu her yönüyle gösteriyor.

Sermaye devleti, tam bir çöküş içinde. Can çekişen sistem her yere saldırıyor, vahşice insanları katlediyor. Bütün bu saldırıların ana nedeni, güçlü olduğundan değil, tam tersi. Güçsüzlüğünü bastırmak ve kendi yıkılışını engellemekten başka bir alternatifi olmadığından kitlelere faşistçe saldırıyor. Bu korku, başlarına gelecektir ve er ya da geç kapitalizm tarihin çöplüğüne atılacaktır. Halkımızın ödediği, çektiği acıların hesabı tek sorulacaktır.

Geçici Devrim Hükümeti halkımızın hükümeti olacaktır. Öyle bir hükümet eliyle özgürlüğümüz gerçek demokrasiye bir adım daha yaklaşabiliriz. Her gün onlarca insanın tutuklandığı, yüzlercesinin gözaltına alındığı bir ülkede, demokrasi yoktur, topyekün faşizm

vardır. Katliamların, baskıların, çürümüşlüğüne ve yozlaşmanın olduğu bir ülkede demokrasiden söz edilemez. Size çürümüş bir sistemde demokrasi vadedenler, sizleri aldatıyor. Yarımızlığa, yozlaşmaya hükmediyor.

15 Temmuz darbe girişimiyle faşist dinci iktidar, sallanan iktidarını sağlama almak için demokrasi bahanesiyle dinci-gerici güçleri sokağa saldı. Bu, demokrasi çatısı altında aslında kendi yıkılmakta olan iktidarlarını bir nebze rahatlatmak için yapılan bir adımdır.

Dinci faşist kesim, emekçi halkımıza, Alevilere ve devrimci güçlere saldırarak topyekün bir katliamın hazırlıklarını yapmaya başladı. Böyle bir ortamda demokrasi hiçbir zaman varolamaz.

Aleviler, gerçek demokrasi sosyalizmde mümkündür. Sosyalizm sizin kendi geleceğinizi güvence altına alır. Onun için şimdiden gerçek dostlarınız olan devrimcilerle, komünistlerle birlikte hareket edip yarınlara kurup, kendi geleceğinizi güvence altına alın. Top, tüfek, tankla, kimyasal silahla insanları ölüme sürükleyen dinci-faşist iktidar, hangi demokrasiyi halkımıza verecektir?

Böyle bir aldatmayla halkımızı geleceksizliğe, yarımızlığa iten faşist dev-



döktükleri kanda boğacağız. Birleşik devrim, faşizm karşısında zafere ulaşacaktır.

İç savaşın sertleştiği, acımasızca devam ettiği bu süreçte sermaye devleti, iç savaş kazanmak için Rojava'ya saldırıyor. Rojava Devrimi, bölge halkları için tarihsel bir öneme sahiptir. Çünkü halkların iktidarı alabileceğine dair somut bir örnektir Rojava Devrimi. Türkiye ve Kürdistan birleşik devriminin gelişimini engellemek için, sermaye devleti Rojava'ya saldırıyor, saldırtıyor. Bu somut örneği yok etmek istiyor. Bunun karşısında durmak, bütün emekçi halkların görevidir. Şimdi Kürt halkıyla birlikte mücadeleyi devrime taşıma zamanı.

Buradan özellikle Antakya ve Antep halkına sesleniyoruz. Emekçi halkımız, bütün bu çetelerin bizi katletmesine daha fazla müsaade edemeyiz. Onları barındırmamalıyız. Çocuklarımızı, ka-

dınlarımızı, gençlerimizi karanlığa hapsedmemeliyiz. Onları söküp atmamız. Ve onları besleyen bu devleti yıkmamız. Onun için örgütlenmemizi yapmalı ve silahlanmalıyız.

Bu çağırımı her yere ulaştırıp, mücadele birliğini örmeliyiz. Emekçi halkların birlikte mücadelesini oluşturursak, Suriye'de, Rojava'da katliamlar yapan, halklarımızı vahşice katleden tüm bu gerici güçleri yok edebiliriz.

Yoldaşlar, insan kalmanın tek yolunun savaştan geçtiği bir tarihsel döneme girmiş bulunuyoruz. Komünist ve devrimciler, bu toplumun vicdanıdır. Bu tarihsel süreçte girerken, büyük sorumluluklar ve büyük zorluklar bizi bekliyor. Buradan Parti kadrolarına, sempatanlarımıza, kadro adaylarımıza, politikamızdan etkilenen herkese sesleniyoruz. Amacımız kendi kur-

tuluşumuzu ve insanlığın kurtuluşunu hedefliyorsak, cesaretle ileri atılıp inisiyatif almalıyız. Büyük zaferler, ancak büyük bedeller ödenerek kazanılır. Korku duvarlarını yıkarak, zafere olan inancımızı bu süreçte pekiştirmek zorundayız.

Yeni kahramanlıklar çağının ortasındayız. Her Leninist kadro kendini bu sürece göre hazırlamalı, her Leninist eski çalışma alışkanlıklarını gözden geçirmeli, yeni sürecin getirdiği görevlere göre hazırlanmalı. Her Leninistin olduğu yer, Leninist Partinin bir karargahı olmalıdır. Parti Her Yere, Her Adımda Zafere şiarıyla bu süreci zafere taşıyacak bir güce ve potansiyele sahip olmamız gerekiyor.

Yoldaşlar, şimdiden bütün olanaklarımızı ve imkanlarımızı düşmanın en hassas noktalarını yıkacak bir silaha dönüştürmeliyiz. Stratejik öneme sahip olan bölgeleri şimdiden keşif yapmalı, öğrenmeli, buna özel çalışma yürütmeli ve gerektiği zaman da düşmana ağır darbeler vurmalıyız. Bu darbeler bize büyük moral verecek ve ileri atılmamızı sağlayacaktır. Devrimin kurmayı olmayı hedefleyen bir partinin kadroları, hızlı hareket etmeli ve pratik düşünmelidir. Her Leninist, bulunduğu alanda mükemmelleşmelidir. Sokakta, fabrikada stratejik yerlere nasıl saldıracağını hesaplamalı ve hızlı harekete geçmelidir.

Gençliğin rolü ve gençliğin yolu Che'nin yolu olmalıdır. Che, Küba Devriminin öncü kadrolarından biridir. Şimdi Gerçekçi Olup Che'nin Yolunda Yürüme Zamanı. Şimdi Küba Devriminden öğrenip hızlı hareket etme, inisiyatif geliştirme ve olanaksızlıkları olanağa çevirme zamanı. Ve gençliğin yolu Che'nin yolu iken, Che'ye yapılan bugünlerde saldırılar, yalnızca Che nezdinde değil, bütün dünya ve komünizm mücadelesine yapılan bir saldırdır. Gençlik bunun hesabını sormalıdır. Ancak ve ancak bu şekilde ileri yürürsek zaferi elde edebiliriz. Zafer yakındır yoldaşlar.

**Zafer, Savaşın
Emekçi Halklarımızın Olacak!
Yaşasın Proletarya
Enternasyonalizmi!
Yaşasın Partimiz TKEP/Leninist!**

**TKEP/Leninist
Rojava Parti Komitesi**